

OPONENTSKÝ POSUDEK NA DISERTAČNÍ PRÁCI JUDr. OLGY ČEPELOVÉ

„INSTITUT PŘEKÁŽEK V PRÁCI V ČESKÉM PRACOVNÍM PRÁVU“

Předložená disertační práce má celkem 295 stran textu, z toho 56 stran textu jsou Přílohy.

Podle obsahu autorka tuto práci, kromě Úvodu a Závěru, člení na devět samostatných kapitol, dále též vnitřně členěných:

1. Vymezení pracovněprávních vztahů
2. Zásada rovného zacházení a zákaz diskriminace
3. Mezinárodní dokumenty
4. Pojem překážek v práci
5. Překážky v práci na straně zaměstnance
6. Překážky v práci na straně zaměstnavatele
7. Překážky v práci z důvodu povodní
8. Důsledky překážek v práci – práva a povinnosti zaměstnance a zaměstnavatele
9. Komparace s právními úpravami některých jiných zemí Evropské unie

V předložené práci je uveden též Přehled platných právních předpisů, Přehled použité literatury a ostatních zdrojů, Shrnutí, které je uvedeno též v anglickém jazyce a seznam klíčových slov (též v anglickém jazyce).

V Úvodu předložené práce se autorka zabývá zvoleným tématem své disertační práce, včetně uvedení důvodů, které ji k tomuto rozhodnutí vedly. V této souvislosti autorka zdůrazňuje, že cílem je pojednat zejména o osobních překážkách v práci na straně zaměstnance se speciálním zaměřením na péči o dítě.

V kapitole první se autorka v obecné rovině věnuje rozboru pracovněprávních vztahů – pracovní poměr a dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr.

V následující kapitole se autorka zaměřila na rozbor zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, které považuje za základní zásady pracovněprávních vztahů. V této části

autorka věnuje též pozornost obsahu antidiskriminačního zákona, jehož základní principy též podrobuje svému rozboru a hodnocení.

V kapitole třetí se autorka v obecné rovině zaměřila na mezinárodní dokumenty, které mají vztah k předmětné problematice. Podrobnější analýzu věnuje příslušným dokumentům EU, které se překážek v práci týkají (např. Směrnice Rady 96/34/ES o rámcové dohodě o rodičovské dovolené).

V další kapitole autorka rozvádí pojem překážek v práci včetně jejich základního třídění.

Za těžiště disertační práce lze označit kapitolu pátou. Autorka se v této části (na cca 110 stranách textu) zaměřila na právní úpravu překážek v práci na straně zaměstnance. V této souvislosti autorka věnuje pozornost jednotlivým druhům překážek v práci na straně zaměstnance podle současné právní úpravy, provádí jejich rozbor z hlediska jejich dopadů, vymezení chráněných osob a povinnostem zaměstnavatelů. V této souvislosti u některých překážek v práci rozvádí svá vlastní hodnocení zejména z pohledu zabezpečení péče o děti, včetně sladování pracovního a rodinného života a v některých případech uvádí též návrhy de lege ferenda.

V kapitole šesté se autorka zaměřila na současnou právní úpravu překážek v práci na straně zaměstnavatele, kterou se snaží rozebrat a hodnotit.

Zcela samostatnou kapitolu ve své disertační práci autorka zaměřila na problematiku povodní, jako překážku v práci jak na straně zaměstnance tak zaměstnavatele a podrobně ji rozebírá, včetně uvádění návrhů k řešení některých otázek spojených s touto problematikou.

V následující kapitole autorka rozvádí důsledky překážek v práci, včetně práv a povinností zaměstnance a zaměstnavatele a jejich vliv např. na pracovní dobu, dovolenou, zkušební dobu, stabilitu pracovního poměru.

V poslední kapitole své disertační práce, autorka provádí v obecné rovině komparaci s právní úpravou překážek v práci v některých zemích EU – Slovenské republice a ve Velké Británii, jako zemí se zcela odlišnými úpravami předmětné problematiky.

V Závěru předložené disertační práce autorka provádí obecné shrnutí naší právní úpravy v porovnání s příslušnými mezinárodními dokumenty, zejména v rámci EU a rozebírá možnosti dalších právních úprav překážek v práci de lege ferenda.

Vycházející ze zvoleného tématu disertační práce, lze konstatovat, že autorka se z hlediska současné právní úpravy snažila s danou problematikou co nejlépe vypořádat. Ze způsobu zpracování je zřejmý hlubší zájem autorky o zvolené téma, zejména pak o jeho některé dílčí části. Tomuto konstatování svědčí i poměrně široký okruh literatury z níž

vycházela a kterou ve své práci používá. V této souvislosti je však též nutné uvést, že ke škodě věci, jsou některé části předložené disertační práce zbytečně obsáhlé, až se základní vymezené téma téměř v textu „ztrácí“ (např. str. 131 a násl. „Úmrtí“). Naopak lze až za „subtilní“ považovat obsah textu na str. 173 a násl. „Překážky v práci na straně zaměstnavatele“, i když autorka sama uvádí, že „bude tato kapitola pojednána povrchněji bez hlubšího bádání této problematiky, jehož bližším prozkoumáním by došlo k značnému navýšení materie disertace, což je nežádoucí“. Tomuto tvrzení lze jen velmi těžko přisvědčit vzhledem k názvu disertační práce. Tato skutečnost má pak za následek, že obsah není dostatečně vyvážen z pohledu zpracování příslušné problematiky.

Předložené disertační práci nelze vytknout závažnější věcná pochybení, pouze dílčí nepřesnosti, např. na str. 174 v posledním odstavci uváděná překážka v práci a výše průměrného výdělku.

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji, aby se autorka při obhajobě disertační práce na výše uvedené otázky zaměřila a dále též zhodnotila důvodnost samostatné právní úpravy překážek v práci na straně zaměstnance pokud jde o institut „Důležité osobní překážky v práci“ a „Jiné důležité osobní překážky v práci“ podle příslušných ustanovení zákoníku práce.

Za pozitivní lze v předložené disertační práci označit ten postup autorky, když při provádění rozboru jednotlivých úprav dané problematiky, sama tyto úpravy hodnotí včetně uvádění vlastních názorů a návrhů, jak by případně mohly být některé otázky řešeny. Některým návrhům autorky de lege ferenda lze přisvědčit.

Vzhledem k výše uvedenému lze závěrem konstatovat, že paní JUDr. Olga Čepelová svou písemnou disertační prací prokázala jak schopnost k samostatné tvůrčí činnosti, tak velmi dobré znalosti zpracovávané problematiky. Podle mého názoru tak předložená disertační práce splňuje obecné požadavky kladené na tento druh prací.

V Praze dne 10. února 2011

JUDr. Libuše Brádlarová
oponent